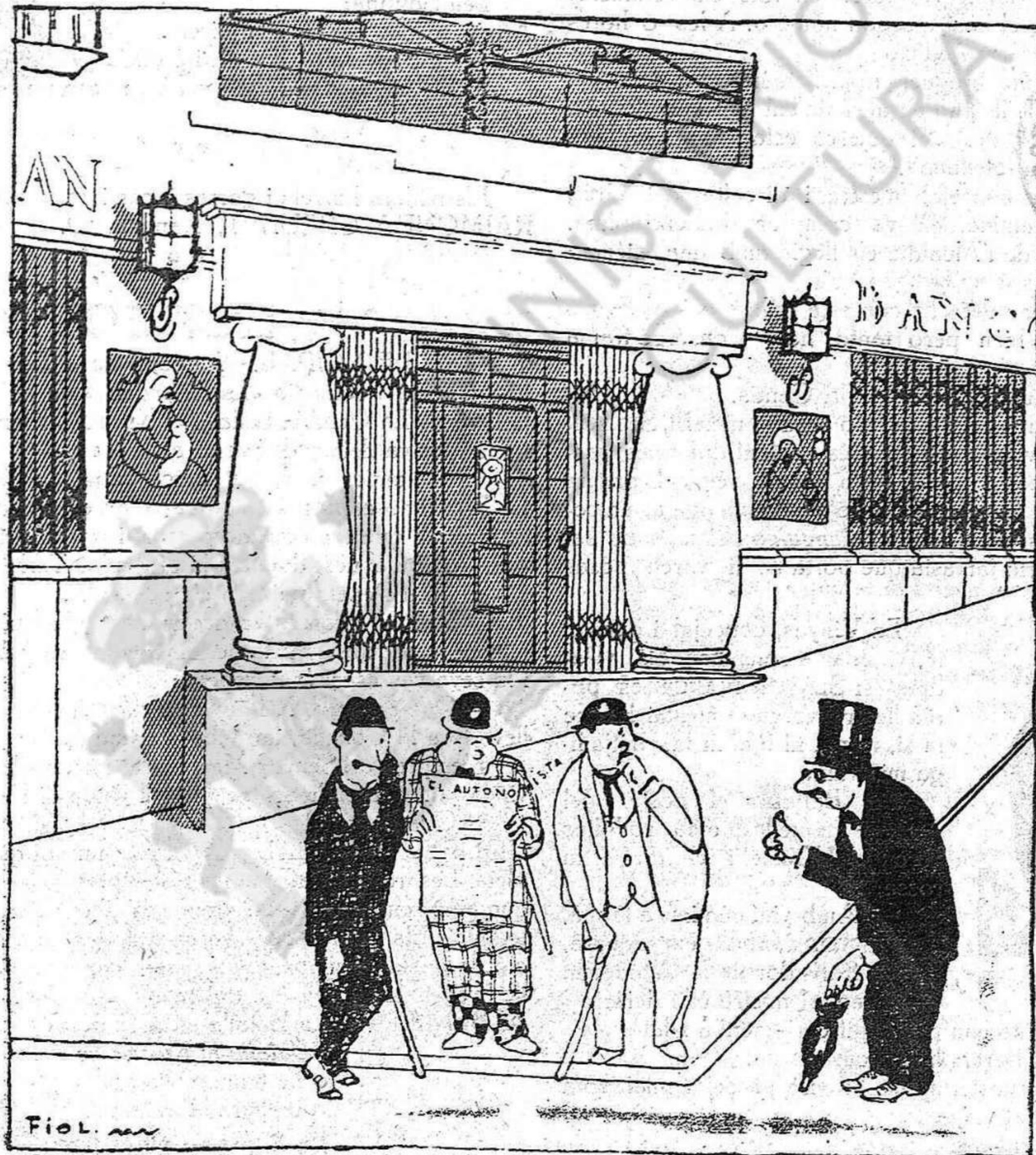

EL SENYOR NARCIS HUMOR

Qui no s'anuncia a
EL SENYOR NARCIS
no ven. Ho sent...?
Aquest lloc el reservem per
anunci
Al que l'hi convingui ja ho sab
doncs

Any I Girona, 6 Desembre 1924 — Surt quant vol i pot N.º 3

El diumenge al migdia:

—Perdonin: que sabrien dir-me si hi ha missa de dotze?

25 cts.

TOT EL TEXT I DIBUIXOS D'AQUEST NUMERO HAN PASSAT PER LA CENSURA MILITAR

CRÓNICA

El segon número de EL SENYOR NARCÍS va ésser un èxit que sorprendió a la misma empresa. Alló de 12 pàgines 20 centims, va ésser un truc. El llampant anuncia en els vidres del café Norat va fer molts badocs, En Ramos de content cantaba *el tu me la encenderás*. El dibuix d'en Fiol el discutien, acalorats, en Cordoneda, en Quo-Vadis, en Rutllan i el camarer Ramón.

Les noies es tornaven bojes per a comprar el nostre periòdic.

—Mira, Lluïseta, a m no m'hi han possat. Eh! quina barra.—

I la seva mare que ho sent li respon.

—Calla tu, els menuts amb arrós.

—Ai! mama, jo vui que em posin a EL SENYOR NARCÍS.

Hi hagué una veritable revolució en tots els estaments socials, per adquirir el nostre segon número. A les 6 hores estava agotada la primera edició

Varem rebre un braguer nou, flamant, que suposem serà d'en Mellado Toledano en agraïment per l'anunci que varem posar-li. Alló de: «Si quieres estar fuerte y sano, compra un braguer toledano».

El senyor Canós concejal, mestré i director del Grup Escolar i de la Cantina, en va comprar dos exemplars. Assentat en el silló de l'Alcaldia els llegia amb una atenció de frare.

—Señores no hay derecho con este pobre amigo Saurina. Mearse está bien pero tanto, no. Conserge traiga otra copa de agua.

Se han concluido las copas Sr. Canós.

Madame Tailleur es creia que no surtiria més EL SENYOR NARCÍS i anava trovant a tothom més content que unes paques explicant el nostre fracàs. Però quant veia el primer exemplar del segon número el pobre xicot li va agajar un colapso, i fins els pèls de la pell del *manguino de mujer de segunda mano* del abric fantasia que porta se li varen posar de punta.

En Vinyas, concejal i ganiveté, va anar a consultar als «Padres» si SENYOR NARCÍS es podia llegir i varen contestar-li que ni si, ni no, ni fum ni fa, mitja figa mitj raim.

En Baltasar el porter del «Norte», aquell que fa rodolins va anar al Kiosk i va dir a la rossa:

—«Amb vint cèntims a la mà, SENYOR NARCÍS em donarà,

En Salvador de la Academia comentant el nostre èxit deia:

—Jo trobo que no han pas llegit certament a Plató.

I en Batalla del Bernís li replicà:

—Però que sap vosté, no els ha vist passejar mai sota els plátanos.

—S'en diuen *bananas*.

—Vui c'ir els de la Devesa fent l'os.

En Narcís Martí Trayter ens ha escrit una carta de felicitació. Ens diu que ell ara es propietari, ho senten? PROPIETARI! que viu a un tercer pis, però com que és l'amo hi ha fet posar amb lletra anglesa PRINCIPAL i a sota «Aquí vive el amo». Després ens parla de que és concejal i ens explicà un conte que no ens atrevim a publicar.

Senyor Moliner de Riudellots, no s'hi val.

En Sobrequès o Tomaset del Ric-Ric i d'En Pau Casals en veurer que havíem augmentat 4 pàgines es va entusiasmar:

—Veieu, així el públic no hi perd res.

Però en Cantó que sempre li va a la saga li va dir:

—Ho-me, que voleu que us digui...

—Calla tu, engrunal!

A en Font i Fargas no li va agradar çaire aquell conte del Bisbe.

En Juanito Gomis va riurer molt amb alló dels goços d'En Riereta.

En Sabat Costa i C.^a ens volia fer una casa barata.

En Mirandes, concejal, va anar de kiosc en kiosc demanant rebaixa. El volia per 15.

A la reunió permanent de pares de la Ciutat, de la Xacolateria del carrer de la Neu, es va esvalotar el galliner que alló semblava el *concert* del timbre.

I passant a una altre cosa. Diuen que a Girona hi volen veure un metro-politanet, una miniatura del Barcelona. En Cendra serà conductor i en Xinxola despatxarà bitllets.

En Saurina?

Ara vostés es pensen que direm.

—En Saurina hi farà el riu, oi?

Doncs mirin s'han equivocat, per ara no ho direm.

CISSET

* *

Els millors barrets i gorres i camises es troben a Casa RAIMONDA CREUHET, Rambla, 22.

* *

ESPECTACLES

TEATRE PRINCIPAL.—La companyia Bové-Torner amb la sentimental comèdia «La Rabadana» va obtenir un envejable èxit. En Cendra ballava el Ku, Klu, Klan, per un peu i fins i tot va deixar de parlar amb el nas.

Prò, amics mes, va succeir una cosa estrafalària, D. Fernando al llegir «La Rabadana» es pensà d'una manera ingènua que era cosa de p stors i reis d'Orient. Va comprar dos butaques, duguent-hi al doctor Tarrés.

—Mira Pepet, avui fan els *pastorets*.

Prò renoi, quan es va donar comte de què era una comèdia mundana, els pèls del bisunyé se li posaren de punta i la seva veu escardada repetia:

—Qué descaró. No hay derecho. Suerte que no hemos llevado a la Concha, tan inocente que es.

L'empresari Senyor Mer, que té un nas d'au de rampinya vinga donar-li explicacions, però ell vinga dir:

—Qué descaró!

COLISEU IMPERIAL.—Alatdy és un noi que canta couplets. Les tres o quatre ncies bojes pels seus ossets (veritat que això sembla un vers? doncs és una «verdad como un templo» Els «Bery Frey» varen agradar força, és una tracció de posti. *Templos indios*, amb columnes fetes de fandi-lles velles *Arte, música, distinción y buenas formas*.

ALBENIZ.— La Batalla en preparció i *Batalla* al Kiosc-Bar

o be teniu molta por o us agrada *batallar*.

En fi, per vosaltres fareu feu Batalles o Huerfanitas, i com més ens enradeu guanyareu més *pesetitas*.

CINE GRAN-VIA.—«Los enemigos de la mujer» amb il·lustracions pirotècniques que foren l'enveja d'en Mirandes i d'en Franquet.

—Veus això teniem de dur per fires i no aquells focs que ens costaren 1.000 pàfies i que va:en fer figa.

Prò lo que va agradar més va ésser El Ballet Sascha Morgowa. Renoi alló si que era art, Art que belluga. Volem dir art viu, palpitant, emocionants, *coreogràficò-superlativo*.

Jo ja m'imagino als nostres pares de la ciutat ballant un quadre de fantasia, o en una d'aquelles «porcelanas artísticas».

La primera ballarina, en Xinxola, ballant una dansa voluptuosa, fent piruetes i l'amor a Gruartmoner, prò ve el drama, ve lo terrible, surt en Perich i aixafa la guitarra pel cap

d'en Xinxola... O! celos que matan! O! Hamlet petit. Coro de virgenes impúberes (Saurina, Martí, Trayter (a) Moïna, Franquet.. etc. i teló.

Blanquita Suárez, es una dona que es fa dir Senyora. Sal, garbo, estilo, madriles, mantones, luz, sol, arena, san re, buenas formas, andares, chulaperia, achares, gínerias.... voleu més encara?

Disapte y diumenge; debut de la estrella de varietés ROSINÉ i estreno de les películes el TERREMOTO, ESPOSA LEAL i un muchacho travieso.

Oh! gran Bonet sou l'amo,

TRANCA

ESPORTIVES

CAMPIONAT DE GIRONA

Han sigut tres els partits de Campionat jugats per el nostre Cercle. Amb els nois de La Bisbal el primer encontre, amb els figuerencs el segon i amb els olofins el tercer.

Els de casa han assolit tres victòries, malgrat diguin el contrari els enemics acerrims de la unió.

Nosaltres voldriem injectar a tots, una dossi d'entusiasme, per tal d'arribar sense cap obstacle al final del Campionat, poguent fer ostentació del títol tan des tjàt.

Així ho esperem i tenim gran confiança que serà; car innombrables contraris del Cercle Gironi, sense adonar-se'n fan la millor propa anda de la veritable vàlua dels nostres jugadors.

MIRANIUS

La nota més sensacional del partit amb el Figueres, fou l'aparició d'un marcador nou de trinca, obsequi—segons van assegurar-nos—d'un socis *amigos y fervientes partidarios* del cercle gironi

Segons diuen es una obra d'art, però com que nosaltres, no hi entenem i aire amb aquestes coses, ens limitem a cel·lebrar la millora introduïda al Estadi, que per cert prevèiem per tal marcador una mala inauguració. Gràcies al penal marcat a última hora no va anar del tot malament!

Pel qu'es veu alguns figuerencs son bromistes de debó. Convençuts segurament de que tornarien a la ciutat empordanesa amb un cabaç de gols, tingueren la genial pensada d'emportarse'n uns aparells que amb molta discreció i cuidado amagaven sota l'americana.

Veusaquí que un xicot molt decidit i que per lo vist aquell bulto sospitós constituïa durant bona estona la seva obsesió, picat per la curiositat de descobrir aquell misteri, va dirigir-se amb aire tot marcial vers el subjecte de marres, i previ un preludi molt convincent, de boxe, va deixar-lo amb una cara que semblava una pepa de déu cèntims. L'artefacte misteriós resultà esser una esquella de grans dimensions que podrà esser conservada entre els trofeus de les victòries assolides per els gironins.

Quant l'Humbert va posar-se de porter, les noies de Figueres era tanta la por que tenien de que tes quedar malament a l'equip que cada vegada que la bala anava prop de la porta del debutant, deien tot fent en nom del pare... ija en faràn un altre!

Més el célebre Humbert tingué tanta *xamba* que en Zamora hauria quedat petit al seu costat.

En Costa avant-centre gironí està d'enhorabona. El dia, contra els figuerencs els hi endinyà un gol de... penal. A Olot un allre que no fou de penal però anà precedit de 1543 driblings.

D'això si que s'en diu jugar amb ciència.

PEDRETES

Segons sembla *el noi de les cubanes*, ja s'ha cansat de fer l'os passejant amunt i avall amb el cap enlaire, els ulls fíts en un balcó de la plaça de Sant Agustí.

Qui sab però, si es que l'hi han donat el passaport, o bé que *ella* no surt al balcó per no quedar-se *allada* de fret.

Havem trobat per les Pedreres unes fotografies de dugues nenes que anaven a cosir al taller d'aquella modista que aixecà el vol a Barcelona, fetes en una pose interessant, volguen imitar a la Bertini quan feia l'ànec, amb la panxa damunt del *mullido césped* i cames enlaire,

Ai festa! Consuelo i sobretot Lolita... que ja comencem a ésser una mica massa grans.

Aquestes fotografies es troben a la nostra Redacció, on poden passar a recullir-les les interessades a *ocho dias vista*, prèvia la identificació correponent

Amb qui la deu fer are, la Josefi a *rubia*? Al qui ens ho digui li donarem una grata sorpresa.

Socorro, socorro, que se'm crema el morro.

Al llegir això qualsevol es pensarà que un fumador demanava auxili als bombers perquè se li calava foc als b gots; dons no senyor, era la filla de la mestra de S. Daniel que cridava a la seva mare perquè se li cremava un estofat de cap debadella.

En el número passat parlàvem de Gràcia de Barcelona, pero no atinàrem que les tres gràc es de *Barcelona* eren de Girona. O si no treguin vostés l'última sílaba d'aquella ciutat i veu àn que tenim raó.

La niña Catalina ja no necessita *matons* ferroviaris que l'acompanyin; ja pot anar sola. Així és que passeja per *Burgos* tan *bonita* com sempre.

I are que parlem de *nñas bonitas*. Tenim antés que la Glòria de càl *Andres* no vol ser més cromo de xocolata, doncs diu que el Senyor Narcís cada matí que pren la idem li retreu que hagi fet pujar el pà i el fum d'estampa.

La petita de càl apotecari de la Rambla diu que no vol al seu novio perquè ha deixat l'uniforme, el sabre i els cordons. Això rai home, es reenganxi.

Aquella gota d'argent viu, botiguereta de la rambla, fa passar per tots els *dolors* haguts i per haver als que pretenen passejar més de cinc minuts al seu costat. Nosaltres voldriem dir-li la nostra però porta tan bé els papers en regla que no trobem res pera retraure-li. La declarem redactora honorària del Senyor Narcís.

L'últim número de fires foren els tradicionals focs.

Un xicot que badava més que els altres (ja es badà) li caigué un coet encés al cap. Dimoni—feu el noi—jo que em pensava que eren artificials.

* *

El nostre venedor de diaris:

—Senyora, ¿què li falta el «SENYOR NARCÍS»?

—Ni el senyor Narcís, ni el senyor Quimet perquè al que em falta li esgarrapo la cara, que s'ha pensat, desvergonyat!

* *

La Teresa que viu al carrer Nou i és estudianta de la normal no fa gaires dies que tenia mal al nas.

Tot jugant a corda a la Devesa vegé passar un otorinolaringoleg i li digué:

—Vindré a casa seva per a que em vegi el nas.

—Dona—li contestà—em penso que com a veuse's ja es veu prou i massa.

* *

Tornem a parlar de les *nerèides* veines de la presó. Però avui hem sabut el perquè no s'exhibien amb un faune com altres ocasions. Tot aixó ens ho explicarien un parell de bones peces que fins fa poc estigueren engaviats. I nosaltres que pensant-nos fer una obra de misericòrdia els anàvem a consolar!

Després vindran aquests xicotets figuerencs a explicar-nos llàstimes i donar-se-les de màrtirs, mentrestant des d'una reixa a una finestra anaven i venien unes parauletes que... ai festa! però lo millor fou el desenllaç final.

Demanem, a qui sia, que ens deixi passar quinze dies a la *torra*, a veure si així la Montserrat i la Pilar farien més cas de nosaltres, i encare que de per mig hi hagin reixes ja ve un moment que desapareixen i després... que ens ho diguin els amics lo que passa després.

* *

AVIS:

Dés del número vinent publicarem unes cròniques de les càlides i nostrades Pedreres que n'hi haurà per a sucari pà. El company Xirin Ola farà sortir amb uns versos molt esquerdatos (com tots els que fá) lo milloret de casa nostra que per no tenir fret passeja per la magnífica estufa que Déu ens ha regalat i que va, sinó millor, al menys igual que la calefacció del Albéniz.

* *

A mig camí del cementiri hi viu una donzella tan bufona que sols de veure-la fa venir el singlot al més pintat. Però es veu que té por d'algun pesic, doncs no permet que cap jove l'acompanyi, encare que si algú hi anés seria per obtenir una mica de *consuelo* per al peliculeró amor que encen amb el seu garbo.

* *

Què ho fá que a un habitant de la *casa d'avall* li agradi a la *casa d'amunt*?

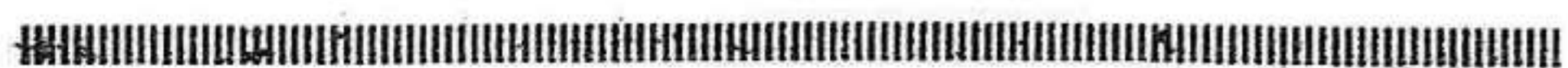
* *

Cada dia a 3 quar'is de 9 una colla de joves desafiant les inclemències del temps juguen a «lladres i guàrdies» a sota les voltes de la plaça de Sant Agustí, fent ademès jocs malabaristes al pont.

No s'hi val a molestar a la Nita mentres sopa fent-la sortir al balcó a fer-vos un signe masònic.

* *

Escolta Maria: (tu que et passeges amb els llibres del Institut sota el braç, i deixes anar unes rialles tant sorolloses Parlan-te amb **franquesa**. ¿L'estimes o no?

Feta ja la presentació d'etiqueta en l'escriu anterior, en prosa breu i subtil donarem a conèixer els nostres estudis dels tipus genuïns de la dona gironina, que per la seva raresa sura més, dintre de la heterogènia actual. Afermats al primer puntal que clavarem, fugirem consciènciament de tot lo que pugui abrandar rancúnies o ferir susceptibilitats; parlarem sempre de la dona com a obra d'art de la natura i la mostrarem en sa nuesa anímica en un rite de devots fanàtics vers ella. Freturosos de donar més calor espiritual i més realitat a la nostra parla, m rarem d'adaptar-nos a l'ambient en que es mouen nostres estudiades i trobarem ajustada la figura literal que de sí sola ja té melang'a, per la dona romàntica, la parla fina i mundana per la dona cosmopolita, la parla *dernière* i banal per la dona frívola.

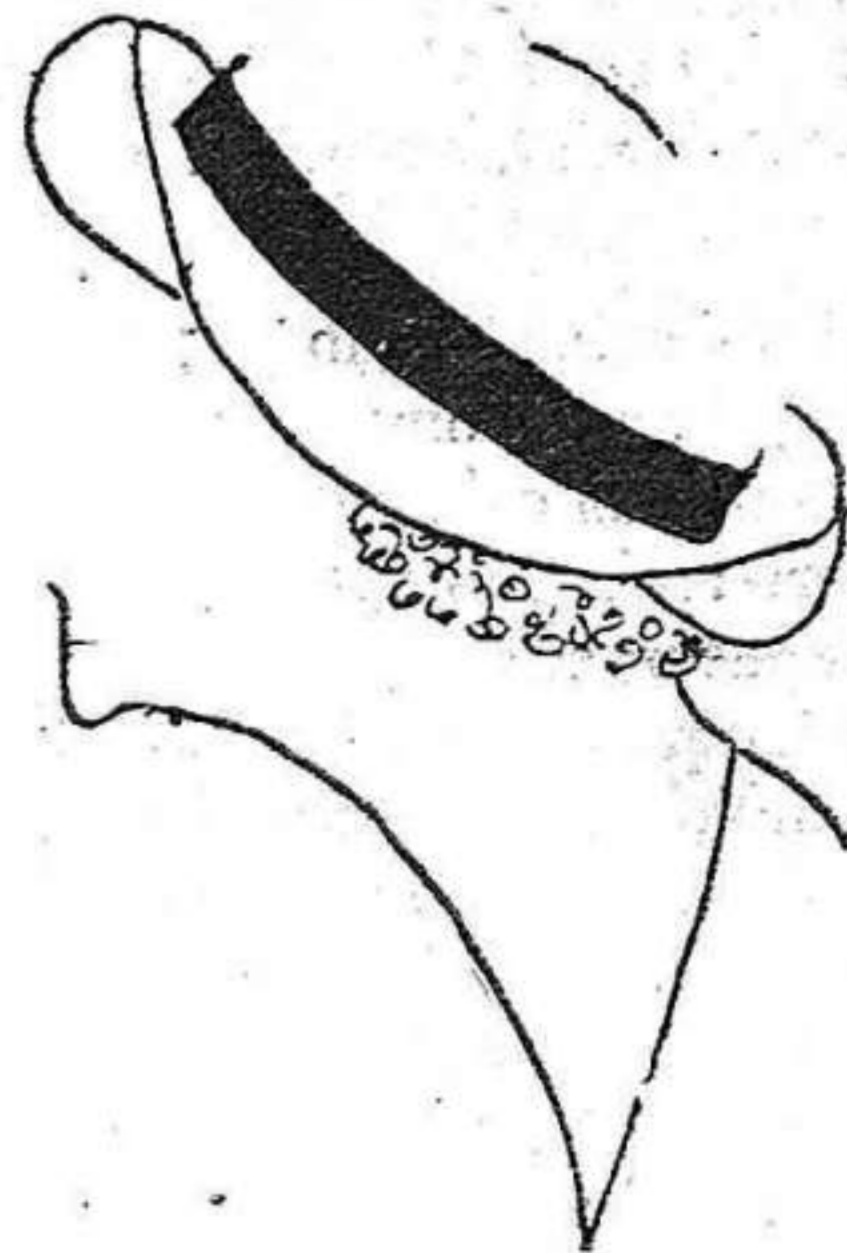
Avui serem mundans, *sibarites* d'imaginació, homes profundament aimants de tot refinament en els platxis i comoditats materials; com si la «SIBARIS» de la vella Grècia resorgís de ses runes i abrandades nostres passions corrèssim vers ella, per embriagar-nos en son luxe i molícia.

MERCÈ COLL

Sou el tipus acabat de parisina, de dona cosmopolita: parladores, vellugadisses com l'argent viu, aimants del *flirt*, que viuen en una excitació contínua i moririen si haguessin d'estar quietes. Van als *matinés* aristocràtics, al tè dançant, a dos *soirées*, i encare en el *budoir* amb el cos aba'ut per la fatiga, respiren olors exòtiques, pensen amb recansa que deixaren de ballar un fox. A voltes, passejant pels afòres, quan l'auga indecisa, el sol manyegoi desperta amb sos raigs daurats a la natura endormiscada, haureu vist un aucell, ple de vida, saltar d'una branca a l'altre, després al conreu, recollir un gra de sement perduda, empendre de nou el vol brunzint per l'aire fresc de la matinada, fer i desfer mil accions, sempre corrent i saltant: així son elles. Cambieu les paraules, poseu-hi modes, concerts, rue de la Paix i tindreu el bull t que atrafaga aquests caps vellugadissos com un penell.

Aimant de l'esport, la veureu a les tardes de primavera amb la raqueta sota el braç caminar nerviosa, cimbrejant aquell traje de sport'u faldilla ratllada, gesei clar, boina de punt, el gest enèrgic i altiu. Ja en la pista els cabells rossos a la «Ninon» s'estufen

com una garba de blat daurat, els ulls blavencs s'abranden.

ells llavis esclaten en una rialla infantil. Amiga del tumult, en les hores de tedi de la vida provinciana, asseguda melindrosament en els sillons de les rambles, cerqueu la manera d'aburrir-vos meys. La tertúlia femenil parla amb les mamàs de modes, coses insulses i en sàtira fina humoregen dels *dandys* de nostra ciutat.

Però, quan esteu més al centre de gravetat és al dancing; el ball vos domina com una passió folla i així com les papellones d'ales daurades cerquen la llum del jorn per a trenar per l'espai la seva dansa capriciosa, vos Mercè, cerqueu les llums oscilants dels focus i l'ambient del «hall» enrarit pel fum dels *egipcis*, que fa pujar a les galtes pàl·lides tons fins de carmí, que fa tornar als ulls agrandats i brillants. Els trajes de *soirée* lluen com el fòsfor a la nit, les perles amb sàto mate destaquen de la sedosa pell, les gemmes brillen rutilants. Els impertinents han deixat la seva tasca detectivesca i les mamàs en veus d'anyorament, recorden els temps passats i comparen amb la dona de moda. Ací sols trionfen les coses gràcils, esvalotades i la frivolitat.

Els *tzigans* han engegat els forcs de cascabells i esque-

lles, els platets, clàxon's i xiulets..... després l'arquet ploriqueja damunt les cordes del violí una d'aquestes músiques melàngiques de cabaret, flors marcides pel fang eixorc de la vida; els tons maravillosos son eclipsats, com volent ofegar els crits de l'ànima, per la cridòria estruendosa i d'esgarrips del *Jazz* i veureu al jovent que inconscientment va marcant amb punts i extensions musculars tot un sentiment fons per la fallera al moviment. Els ulls guspiregen els llavis cerquen els frec a frec, la seda i el ras cruixent en *frou-frou* íntim, es la juventut idòlatre de Terpsícore. El fox embraga com l'opi i es perd la noció de vida i temps i tot el cos es trasbalsa en una sensació rara, incomprendible, però que es un platxi grat i dominant.

Vos, Mercè, sou com un penell setjat per tots els vents, bellugadissa com l'argent viu, un xic neguifosa, més esvalotada; el temps no obra en vos. Teniu simpatia en vostre gest indiferent, molt d'or a la cabellera, gràcia en vostre cos cimbreny; mes... tot vostre encant agradable i sugestiu es perdria si vos manqués l'ànima temerària de l'aucell.

GLATIR.

GOIGS A SANTA NARINA DEL PERPETUO "SOCORRO"

Mès brillant que la mirada,
mès airòs que vostra faç,
vos porteu a la fatxada
la tarota d'un bon nas.

Una nit que ramblejavem
vos vãm veure passã el nãs,
i a mija-hora contemplãvem
el garbo del vostre pas.

Amb aqueixa gran llargada,
al mocã-us teniu prou braç?
Nos porteu a la fatxada
la tarota d'un bon nas.

Seriem la *claque* vostra
si no moríssim negats
quan vos fan contraure el rostre
estornuts endiastrats;

teniu fama conquistada
que'n sabeu més que Borràs.
Nos porteu a la fatxada
la tarota d'un bon nas.

Dels nostres nasos patrona
vos direm a tot moment
tant si neva, com si trona,
tant si plou, com si fa vent;

eviteu a l'hivernada
que la gota es torni glaç,
Nos porteu a la fatxada
la tarota d'un bon nas

De picors i de brutícia
d'estornuts i encost patís
vos sereu una delícia
si en quedem alliberats;

la Glòria tindreu guanyada
per eix mèrit gens escàs,
Nos porteu a la fatxada
la tarota d'un bon nas.

NOTA: Com que l' autor ha perdut l' OREMUS, aquests
goigs han quedat sense.

XIRI N'OLLA.

PEDREGADA

Decididament cal reconèixer el desagraïment de la major part dels nostres conciutadans al criticar les festes amb que ens obsequià l'actual Ajuntament durant les Fires d'enguany. Nosaltres hem de retre homenatge a la voluntat de dos Regidors que, volgueren que anessin a son càrrec les primícies de tan suggestiu programa, es dedicaren personalment al dispar d'els morters que per un moment sorprengueren i alarmaren de bon rematí del dia de S. Narcís, la tranquila son dels gironins, fent que algú d'ells temés morir sense haver *admirat* la companyia municipal de sarsuela del Teatre.

Dons si, donava goig veure posseïts d'un ardor bèlic que ningú endevinaria baix l'apariència de Sr. Narcís d'en Franquet i la *americana* d'en Mirandes, disparar, folls d'entusiasme, desde el terrat de llurs cases, els morters precursors d'aquelles festes, que a no ser per les potents detonacions que ns c'esveïllaren, pensàvem passar-les dormint, per la por de veure a en Saurina de frac.

* *

A Girona hi ha «La colla dels Pamelos» un estol de joves que van al cafè Neure a reunir-se; sabem només que han escrit algunes cartes a més de quatre gentils modistetes. Desitjariem però sapiguer quin fi es proposen aquests «pamelos» i sobretot a que vé aquest títol que s'han apropiat, doncs nosaltres ho hem flairat, ho hem olorat i ho hem ensumat i la veritat però ens fa pensar una mica malament. Suposem que els aniria més be posar-se «La colla dels Tristos» tota vegada que en're ells hi figura, talment com un espantaucells, el *tailleur de la Triste Figura*.

* *

Articles per a senyor: Sombrereria, Camiseria, Corbateria, etc. — Casa Dalmau Massa (LA CANASTILLA DE ORO), Rambla, 8.

* *

En el nostre número passat tiràrem una «pedreta» a els senyors del jurat de l'Exposició d'Art d'el «G. E i E. G. No hi ha dret repetim que s'ha ués donat el primer premi d'humorisme a En Roqueta quan hi havia caricatures d'en J. i Ll. Busquets, K. K. K., d'en Kimet i també aquelles nines d'un gust exquisit de la Assumpció Cid.

El fall d'el jurat qualificador, nosal'res l'hauriem girat d'el revés com una mitja; lo de dalt a baix i lo de baix a dalt. Ja comprenem per això que quan se té un germà dins del jurat que ens defensa els interessos, es troba el camí planer. Sabem però que al dir nosaltres això, ens podrien con'èstar que es va escriure un document on constava que *el germà* (a petició de l'interessat) en el fall de caricatures seria un zero a l'esquerra, mes aleshores recordariem que *aquest germà* estava present quan es deliberava i nin ú va afrevir-se a dir lo que nosaltres diem amb el cap ben alt; que allò no eren caricatures, que aquell colorit era de mal gust i que aquelles taques de sòmbra a la cara semblaven uns funerals.

Per donar també lloc preferent a 34 caricatures, recordem que ran de terra n'hi havien tres d'en Ll. B.

Hem dit tot això perquè el que va a un concurs i s'expo-

* *

Trajos i abrics per a nens. — Casa Dalmau Massa. — (LA CANASTILLA DE ORO), Rambla, 8.

* *

sa davant del públic, està exposat a la crítica. Nosaltres

hauriem cailat a no ésser un article curt com el seu autor publicat a «L'Autonomista».

El Senyor Josep Massana, feia un *bombo* de les 34 caricatures del seu amic, posant-les més amunt que les subsistències i de passada inyac! es permetia mossegar-nos a nosaltres. «Aquestes 34 caricatures traçades tal volta en més breu temps que el necessari per fer un mal xsifo...» És a dir Semyor Massana que el mèrit està en el temps que s'emplea en fer una caricatura...? Així si que té raó home, així si..!

De les «34» exposades ens en varen ensenyar una:

—Veuen, aquest és el Senyor Massana.

—Ai, caramba! --varem dir nosaltres, com qui no es vol comprometre--

Es més segur prò, que ens hauriem desfet en elogis si hagués dit a sota amb un paperet escrit a màquina: «Este es el Sr. Massana. Lo conocen...? Hecho en el tiempo de decir Jesús, en medio minuto escaso».

No podem però passar per alç i felicitar-los a aquesta colla de joves ardits, organitzadors de l'Exposició d'Art que fent més de lo que era d'esperar, han donat una lliçó «als pares de la Ciutat» que tocant-els-hi a ells fer ço que el «Grup E. i E. G.» va organitzar amb el seu propi esforç, no tingueren temps de preocupar-se'n enfeïnats en altres assumptes «més trascendentals».

Entesos Sr. Massana? doncs, au!

Home a propòsit: perquè no es posa alguna H pel mig del nom com el seu cunyat en Tharrats amb H...? Que l'hi sembla aquesta «ideia» que l'hi donem: Joseph Mhashsana, eh....?

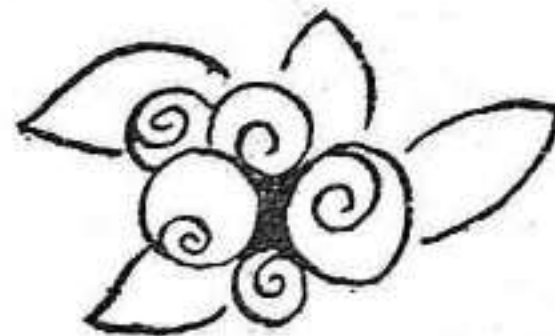
SIAU

Voleu un abric per a senyora? Per a senyor? Per a nen? Inútil dir que la millor casa és

RAIMONDA CREUHET, Rambla, 22.

¿Voleu comprar roba blanca? A preus de fàbrica la trobareu a Casa RAIMONDA CREUHET, Rambla, 22.

Saló de modes per a senyores.

PREC QUE ADRESSEN DOS POETES ROMANTICS A DOS BELLES FORASTERES.

L'encís cadenciós i lent de vostres promenades en la rambla humida i flairosa, s'ha esvait ja, donzelles; Tot resta tèrbol a l'entorn nostre; plora la nostra ànima la melanconia i enyorança del bé absent; ai! (per això devia ploure tant la passada setmana); més per aigua que caigui jamai podrà apagar la flama de que tocareu el cor nostre; que és ben encesa i l'aviva l'Ideal que de vos forjàrem i la cobreix un xubasquerro marca «Tayler» ideat per un famós «tailleur» de la contrada. (el sastre Fantasia); s'abscond el sol i no fa el ple la lluna; l'horitzó indefinit i diferent sempre segons pel «antó» que es mira, no ens diu res; deu estar espatllat; perxò us preguem amigues, de que revingueu, i llavors; cremarà el sol; arentarà els ferrats la lluna; i xóndoles venecianes i cuirassats anglesos formaràn esteles de les ondes remoroses del riu; i s'clarirà l'horitzó; i... i nosaltres ens farem retratar i anirem a missa.

CAR. I BEN.

NOTA.—Aquest Sr. CAR. és aquell que buscava novia en el número anterior. Es veu que ja s'ha enredat.

Roba blanca. — Géneres de punt: Mitjes i mitjons. — Casa Dalmau Massa (LA CANASTILLA DE ORO), Rambla, 8.

BARREJA

Hem rebut del senyor Modest Furest un llibret que fa més riure que el nostre SEYOR NARCÍS titulat: SOMATENISTA ANTIBLASFÈMICO, i entre parèntesis; DE AMBOS SEXOS, i un altre parèntesis; UN MOMENTO PARA AGRADAR A DIOS. Després segueix un reguitzell de títols de *l'home patia* que no tindriem prou esp i pera repetir-los, solament direm que son 35 amb un total de 104 paraules. Malgrat que aquest senyor Narcís faci molt poc honor al seu nom tan *modest*, li trovem a faltar dues coses que l'arrodonirien; les i medalles de don F... i el títol flamant i sugestiu de oto-rino-larin òlogo del Dr. Riereta.

Perqué tot-hom es faci càrrec del suc inmens que conté, n'extreiem les següents paraules, advertint que si hi ha immoralitats se les entenguin amb el Sr. Modest:

«Un blasfemo es un ser con dos cerebros».

«Si uno cualquiera te dijera; maldita la madre que te parió, qué harías hermano mío?».

«Sencillamente: el viajero nuestro vecino me infecta C-A-G-A-N-D-O-S-E... pues yo tengo también la facultad de gritar: ¡Viva la libertad!»

Home, senyor Furest, passem amb lo dels títols, amb les cèlebres pastillas del *Alimento Fur*, que treuen la gana, amb l'autobombo de l'última pàgina, amb que faci *d'home patia*, (que ja és concedir molt!) però que posi en lletres de motllo això que havem copiat, per l'amor de Déu, senyor Furest, fa emps que el coneixen, quan allò del *Alimento Fur* i ja llavors portava barba blanca.

—Digui'ns senyor Furest: en lloc d'enviar-nos aquest llibret *higiènic* de *ambos sexes* no hauria estat més profitós una mica d'*alimento*?

* *

El Senyor Narcís Fa temps apren de tocar el piano.

—Veu—li deia en Casellas amb el dit gros—te que tocar el *do*, amb el dit del mitj un *mi*, amb el pet t...

—Miri, veurà—feu el Senyor Narcís, el piano es meu, sab?... per lo tant tocaré el que em dongui el gust i la gana.

* *

A l'Institut:

—«*Vamos a ver, joven; como lo haria uste para extraer huna raíz cuadrado?*»

—Dispensi Sr. Puig: jo vinc aquí a estudiar aritmética i no per dentista.

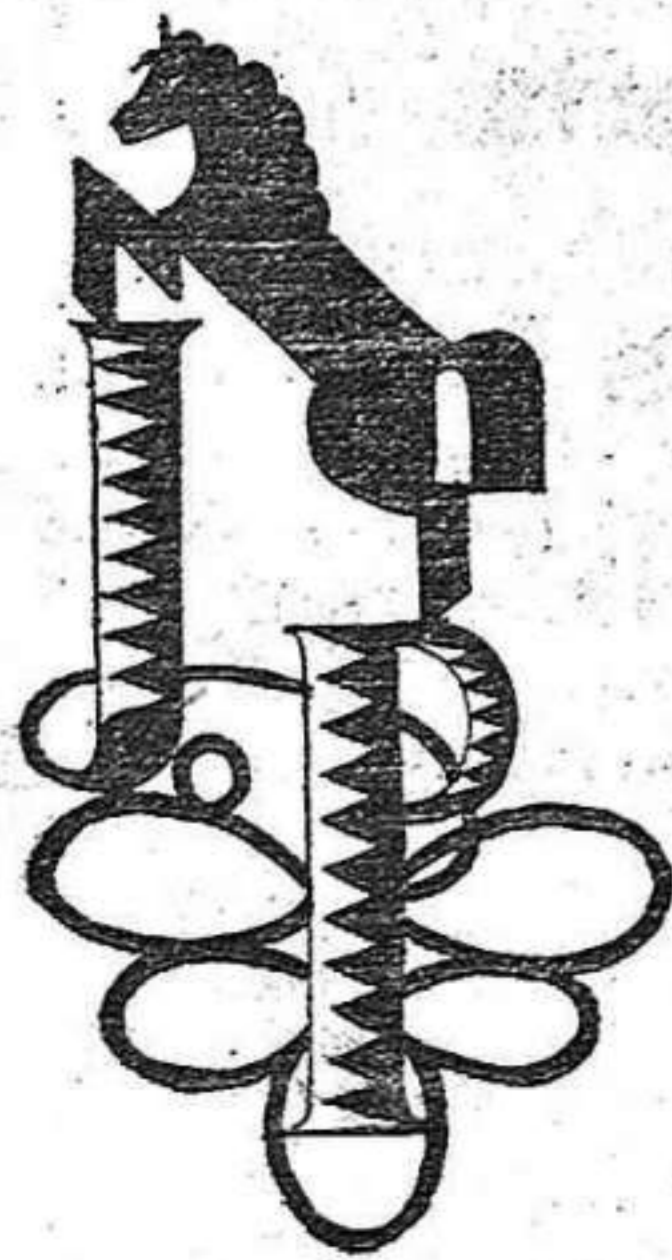
Redacció: Imprenta *La Económica*.

Correspondència: Sta. Clara, 4, 1.er.

Preus de suscripció: Ciutat, 6 rals al mes (4 números) Fora, 5 pessetes els 4 mesos (15 números).

Anuncis: A preus convinuts.

El pagament es fa a l'avançada.

VACUNACIONES ANTIRRÁBICAS

Suero - Vacunaciones contra el moquillo

Jaume Pagés Basach

VETERINARI

Clinica d'animals petits

Carretera de Barcelona, 8

CORRESPONDENCIA

Glatir.—*Gent com vos és la que necessitem per anar tiranti —Perqué us dediqueu només—al menys per ara— a «el logiar» a princeses altives, tantes com n'hi han que pesquen en ruin barca, i que també ens fan anar a la vela? Si sabessim qui sou us en diriem algunes que Déu n'hi dorei, per a passar-hi una estoneta...—Vaija doncs, amunt i crits i no us hi canseu.*

Avi Pauperes.—*L'hi publiquem en aquest número i cregui que ho fem perquè es vosté, comprèn?*

M'amago.—*Aneu enviant d'amaçat, si voleu que per ara va bé Manaia.—Molt bé lo del frac. Aneu enviant*

P. Pujol C. (Barcelona)—*Us vaig escriure una carta fa una pila de dies. Que no l'heu rebuda?*

Sants S.—i N. Serra.—(Igualada) *Que no heu rebut els dos números?*

Fineta.—*Ah, salau! I esclar que ho volem que vosté sigui col·laboradora d'el nostre setmanari. Tots nos altres hi tenim una plaça per les noies simpàtiques com vosté, prenda. Envii tot ço que vulgui que si va bé com lo d'ara, l'hi publicarem amb aquell gust. Per vosté tot, ja ho sap.—Aquelles pedretes de les normalistes no les hi hem posades perquè el dia que ens vagui, farem una mena d'estadística de les que estudien i així les hi enquibirem totes. Entesos?... L'hi faig un petonet al dit gros del peu i apa... alanta!*

En queden una pila per contestar.

CISSET

Eduard Fiol. m.

DELINIANT D'ARQUITECTE

Dibuixos : Cartells : Gravats

Treballs de plànols per a arquitectes

Copies: marions amb paper ferror-prussiat i ferro-gàl·lic.

C. Santa Clara, 4, 1.er

¡Jovent de gust!

Si voleu tenir el vostre retrat

fet amb art i a la moda, retrateu-se a la

Fotografia "LUX"

(PLAÇA DEL OLI, 1)

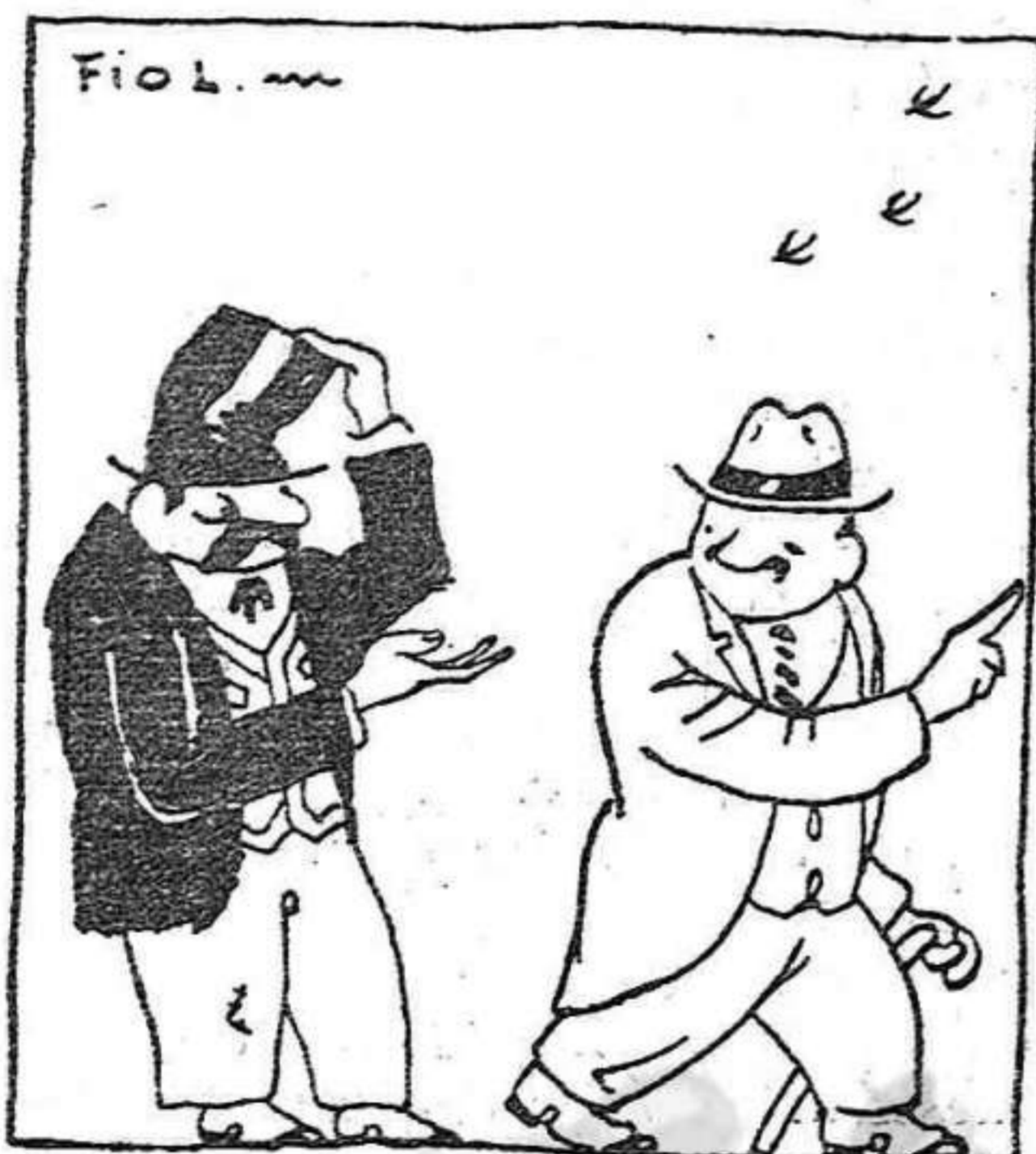

Perruqueria "Ideal"

ESPECIALITAT EN EL TALLAT
DE CABELLS

SERVEIS A DOMICILI : HIGIENE

C. Mercaders, 1
(Front Casa Maresma)

- D'on surts amb aquest berret!
- Es de la Casa Creuhet.
- I la corbata que portes?
- També de sota les Voltes.
- I aquesta camiseta?
- Es de casa la Mundeta.
Doncs ja sabs que si vols bó,
rebonic i baratet,
la casa que ho ven millor
es la Raimonda Creuhet
de la Rambla, 22
I així d'aquesta manera...
hom va vestit de primera

GÉNERES DE PUNT "El Palacio de las Medias"

GRAN ASSORTIT EN TRAJOS INTERIORS

C. Argenteria, 4

Nota: - Els dijous i disabtes es regalen globos als nens.

SI VOLEU ANAR BEN CALÇAT

demaneu les espadenyes

TORREGROSA

que son les millors

Magatzem: RONDA FERRAN PUIG, 7

Exprés-Bar

EL MILLOR SERVEI EN CAFE I LICORS
DE MARCA
ASSORTIT VARIAT EN SANDWICHS I
FIAMBRES

Manzanilla amb tapa estil Andalucía

Rambla Alvarez

TALLERS MECÀNICS

M. SARASA

REPARACIONS

MAQNINARIA

INSTAL·LACIONS

C. Figuerola, 19

Joieria i Plateria

DE

Miquel Gaspar

Especialitat en montures d'encàrrec

Models última novitat

ES GARANTITZEN ELS TREBALLS

RAMBLA ALVAREZ, 2